

[Hanne Severinsen]

deres forslag underkendt. Jeg kan heller ikke sige andet, end jeg sagde sidst.

Det eneste nye, der er i forhold til det tidligere forslag, er, at regeringens politik på det økonomiske område heldigvis har bevirket, at nogle af problemerne med fremskaffelse af lære- og praktikpladser er ved at blive løst. Vi har god grund til at tro, at vi hen ad vejen vil løse dem alle, men sandelig ikke på den bombastiske måde, SF lægger op til.

Vi må ligesom tidligere afvise de to forslag og i øvrigt henvise til tidligere ordførertaler.

Carsten Andersen (SF):

Ja, så står vi her igen. Der er jo mange af de tidligere ordførere, der har konstateret, at det er en genfremsættelse. Når det er det, er det, fordi problemerne faktisk er uændrede, fordi de ikke er løst. Undervisningsministeren sagde, sidste gang vi stod med forslaget, i meget stærke og bombastiske vendinger, at det dog var for galt, at jeg kunne stå og sige sådan nogle ting om regeringens ungdomsprogram, nu ville problemerne blive løst, vi skulle ikke være så sortseende osv., men se lyst og optimistisk på det.

I det år, der er gået, er der blevet 1.229 flere EFG- og lærlingeplasser. Der mangler stadig væk pladser til 11.914, der er registrerede på arbejdsformidlingen, for ikke at tale om den gruppe, der har opgivet at blive registreret, men som er på arbejdsmarkedet og også venter. Der er selvfølgelig sket den forbedring – det skal man da ikke fratage undervisningsministeren – men på den anden side må han bære ansvaret for, at der faktisk ikke er sket ret meget på dette område. Derfor vender vi tilbage med forslaget for at gøre undervisningsministeren opmærksom på, at den ungdomspolitik, han talte så stærkt om sidste gang, ikke er slået igennem.

Med hensyn til fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge har vi peget på fra SFs side, da vi sidste gang i udvalget spurgte, hvordan fordelingen var mellem det offentlige og det private arbejdsmarked, at det er de praktikpladser, der får tilskud, der kommer frem. I statistikken er der et større og større antal praktikpladser, der bliver stående som registrerede, der ikke bliver brugt, mens antallet af nyetablerede praktikpladser, hvortil der gives tilskud, øges.

Derfor lader det til, at det pres, der skal til, er, at der skal nogle penge bag ved EFG-lærlingene og lærlingene. Der skal en fast hånd til for at få disse praktikpladser frem. Derfor bliver vi ved med at komme med forslaget. Til sidst må vi vel komme i debat med regeringen, sådan at den løfter det ansvar for de unge, som den gang på gang siger at den har.

Jeg vil godt sige til undervisningsministeren, at han står over for en ny række problemer, når vi kommer til sommerferien. Da vil vi stå med ca. 13.000 – jeg tillader mig at regne med, at der er ca. 1.000, der ikke har registreret sig på arbejdsformidlingen – der ikke har fået en praktikplads, og der vil komme 29.000 ud fra skolen. Det vil sige, at vi kommer op på godt 40.000, der skal deles om de 37.500 praktik- og mesterlærepladser. Derfor er problemet ikke løst, fordi der er sket en nedgang i tallet på 1.229. Vi står faktisk med den samme problemstilling, som vi stod med sidste gang, for et år siden. Derfor står vi her igen.

Forslaget om genindførelse af løn i EFG-elevernes basisår har vi ikke råd til, bliver der sagt. Det er også en genfremsættelse, og man modtager det på samme måde som sidste gang. Man siger egentlig, at vi ikke har råd til at give de unge, EFG-eleverne, den økonomiske basis, de skal have for at kunne eksistere i det første år. Vi har tidligere påpeget de problemer, der er for EFG-eleverne ved, at de er ulønnede i basisåret, nemlig at det afskrækker mange unge fra at gå ind i denne uddannelse. Det finder vi uheldigt, og egentlig er det en diskriminering af EFG-uddannelsen i forhold til det almindelige lærlingeforhold.

Vi vil stadig væk meget stærkt anbefale, at man tager forslaget alvorligt og accepterer, at det koster noget for samfundet, at unge går ind i et uddannelsesforløb.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Skiftende regeringer har i kriseårene villet afhjælpe mangelen på lære- og praktikpladser ved hjælp af kontante tilskud og frivillige aftaler med både private og offentlige arbejdsgivere. VS har aldrig været specielt begejstret for den politik, men også ud fra dens egne forudsætninger og betingelser har den vist sig at være forfejlet.